

menhæng mellem de forskellige indsatser, forebyggelse og rådgivning, opsøgende arbejde og behandling, efterbehandling og omsorgstilbud på området.

For det andet er vi heller ikke enige med forslagsstillerne i, at kommuner og amter i stor stil kassetænker i forhold til behandlingen af narkomaner. Det er korrekt, at der er ventelister til behandling i nogle af landets amter, og det er selvfølgelig et problem. På den anden side må man ikke glemme, at der faktisk er sket en markant stigning i antallet af narkomaner, som er i behandlingstilbud. Der har aldrig tidligere været så mange narkomaner i behandling, som det er tilfældet i dag. Tingene går altså i den rigtige retning, men selvfølgelig stadig væk ikke tilstrækkelig hurtigt.

Men samlet set skal jeg på den baggrund meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten har meget stor sympati for det, der er den centrale intention med det her forslag, nemlig at en narkoman, der er motiveret og ønsker behandling, også skal have ret til det. Men jeg tror ikke, at det klares i et snuptag ved at flytte finansieringen fra amter og kommuner til staten.

Ifølge serviceloven så er det amtskommunen, der skal sørge for behandlingstilbud til stofmisbrugere, og der vil Enhedslisten gerne være med til, hvis vi kunne stramme den bestemmelse op, således at stofmisbrugere får retskrav på, at der skal være en behandlingsplads til rådighed, når vedkommende ønsker behandling. En sådan bestemmelse med retskrav vil jo tvinge amterne til enten at oprette nogle flere pladser eller indgå aftaler med selvejende behandlingssteder.

Når vi holder fast i, at det skal ligge hos amter og kommuner, så er det ud fra, at helhedsynet er så vigtigt også i behandlingen af stofmisbrugere, og derfor tror vi, at det er meget vigtigt, at man fastholder ansvaret, og alle elementer af ansvaret, ude lokalt. Det er også, fordi en stofmisbruger, der er i behandling, skal have hjælp på andre områder; der skal måske skaffes bolig, der skal udarbejdes en revalideringsplan, og der skal være andre tiltag parat, når vedkommende eventuelt er stoffri. Der vil oftest være brug for en efterbehandling også i form af psykosocial støtte.

Altså vi mener, at enhver behandling, der sættes i værk, automatisk skal betyde, at man forbereder og er parat med det næste trin, og derfor er vi bange for, at deler vi den sociale indsats for narkomaner op i endnu flere fragmenter, og kommer staten ind og dermed også åbner for den kassetænkning, andre har været inde på, så vil helheden og den samlede behandling lide skade.

Enhedslisten kan altså ikke stemme for forslaget. Men endnu en gang: Kan vi blive enige om en måde at stramme op på, sådan at der bliver et retskrav på behandling, når der er motivation og ønske om det fra narkomanens side, ja, så vil vi gerne gå det stykke vej.

Tove Videbæk (KRF):

For Kristeligt Folkeparti er det afgørende, at narkomaner skal kunne komme i behandling, så snart de melder ud, at de ønsker det. Derfor er det meget trist og helt uacceptabelt, at man stadig kan møde behandlingsventetider på op til 9 måneder i Danmark. Og derfor er der kraftigt brug for, at vi tænker nyt og menneskeligt i vores tilgang til narkomaner.

Forslaget fra Frihed 2000, som vi behandler i dag, rummer mange sympatiske og rigtige overvejelser, og jeg er grundlæggende enig i, at pengene skal følge borgeren – i dette tilfælde narkomanen. I dag ser vi, at nogle behandlingscentre er helt fyldt op, måske endda overbelagt, mens andre har mange ledige pladser. De flaskehalsproblemer kan blive væsentligt formindsket, hvis ikke fjernet, hvis man giver hver enkelt narkoman ordentlig og reel medbestemmelse vedrørende behandlingssted og sender en pose penge med ham eller hende.

Medbestemmelsen vil også give os nogle gode og konkrete redskaber til at vurdere, hvad en solid narkopolitisk indsats indebærer også fremover, og medbestemmelsen vil ligeså gøre, at mange flere vil komme i stoffri behandling på steder, som de selv har valgt og derfor er langt mere motiverede for. Det bør i øvrigt være et retskrav for narkomaner, at de kan komme i stoffri døgnbehandling, hvis de selv ønsker det; at de ikke skal være tvunget til at gå i medicinbehandling.

I Kristeligt Folkeparti synes vi yderligere, at det er afgørende for behandlingskvaliteten og -resultaterne, at der bliver forsket mere i de enkelte behandlingsformer og -tilbud, og at der bliver satset mere på efterværn, udslusning og den psykosociale indsats.